

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty na poparcie swojego odwołania. W szczególności:

- Zaskarżone postanowienie zostało niewystarczająco uzasadnione i zostało wydane na podstawie błędnej interpretacji pod względem faktycznym i prawnym w odniesieniu do instytucji, która w rzeczywistości przyjęła decyzję w przedmiocie zmniejszenia wartości depozytów „bail in”.
- Zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem ogólnych zasad prawa, gdyż Sąd przeinaczył okoliczność, że niezależnie od rodzaju i formy, w jakiej zapadła zakwestionowana decyzja Eurogrupy, decyzja ta stanowiła w niniejszym przypadku akt podlegający zaskarżeniu w drodze skargi o stwierdzenie nieważności.
- Zaskarżone postanowienie jest wadliwe, jako że Sąd, wydając postanowienie, nie zbadał stosunków prawnych i faktycznych między Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym i Eurogrupą ani nie zbadał okoliczności, że na podstawie zasady Legal Causation i kryterium podmiotu ponoszącego w rzeczywistości odpowiedzialność akty Eurogrupy stanowiły akty Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej, które powinny były postępować zgodnie z traktatem i protokołami Unii Europejskiej, jak również na podstawie prawa wtórnego i pochodnego.

Wobec powyższego Sąd nie zbadał istoty argumentów i sprawy wnoszącego odwołanie i tym samym błędnie odrzucił skargę o stwierdzenie nieważności.

- W przypadku uwzględnienia niniejszego odwołania wnoszący odwołanie nie powinien zostać obciążony kosztami niniejszego postępowania ani kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 2 marca 2015 r. – Nokia Italia SpA i in./Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) i in.

(Sprawa C-110/15)

(2015/C 178/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Nokia Italia SpA i in.

Druga strona postępowania: Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe – a w szczególności motyw 31 i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ – sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu (konkretnie art. 71 sexies włoskiej ustawy o prawie autorskim w związku z art. 4 [załącznika do dekretu z dnia 30 grudnia 2009 r.]), które przewiduje, że w przypadku nośników i urządzeń zakupionych w celach wyraźnie niezwiązanych z użytkowaniem prywatnym – to jest do użytku wyłącznie zawodowego – ustalenie kryteriów zwolnienia „ex ante” z opłaty podlegać będzie rokowaniom – albo „wolnym negocjacjiom” – w ramach prawa prywatnego, ze szczególnym uwzględnieniem „protokołów wykonawczych”, o których mowa we wspomnianym art. 4, przy braku przepisów ogólnych i jakiegokolwiek gwarancji równości w traktowaniu SIAE i podmiotów zobowiązanych do zapłaty rekompensaty lub ich stowarzyszeń branżowych?

- 2) Czy prawo wspólnotowe – a w szczególności motyw 31 i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE – sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu (konkretnie art. 71 *sexies* włoskiej ustawy o prawie autorskim w związku z dekretem z dnia 30 grudnia 2009 r. i z instrukcjami SIAE w przedmiocie zwrotów), które przewiduje, że w przypadku nośników i urządzeń zakupionych w celach wyraźnie niezwiązanych z celami kopii do użytku prywatnego – czyli do użytku wyłącznie zawodowego – zwrotu może żądać wyłącznie użytkownik końcowy, a nie producent nośników i urządzeń?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 18 grudnia 2014 r. – ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie/
Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation
de l'énergie, GDF Suez**

(Sprawa C-121/15)

(2015/C 178/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że interwencja państwa członkowskiego polegająca na nałożeniu na historycznego operatora obowiązku oferowania końcowym odbiorcom dostawy gazu ziemnego po regulowanych taryfach, ale niestojąca na przeszkodzie przedstawianiu konkurencyjnych ofert po cenach niższych niż te taryfy zarówno przez historycznego dostawcę, jak i przez alternatywnych dostawców, prowadzi do ustalenia poziomu cen dostawy gazu ziemnego do końcowego odbiorcy w sposób niezależny od swobodnej gry rynkowej oraz czy stanowi ona z samej swojej natury przeszkodę w realizacji konkurencyjnego rynku gazu ziemnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE (¹)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, na podstawie jakich kryteriów należy oceniać zgodność takiej interwencji państwa w cenę dostawy gazu ziemnego do końcowego odbiorcy z dyrektywą 2009/73/WE?

W szczególności:

- a) W jakim zakresie i pod jakimi warunkami art. 106 ust. 2 traktatu w związku z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/73/WE zezwala państwom członkowskim na dążenie poprzez interwencję w cenę dostawy gazu ziemnego do końcowego odbiorcy do realizacji celów innych niż utrzymanie ceny dostawy na rozsądnym poziomie, takich jak bezpieczeństwo dostaw i spójność terytorialna?